

բազմաց. անոր անալյալ համոզումներուն կրակով վառուած են շատեր, սքանչացման յանախագէտ առիթներու մէջ: Ասիկա արգասիքն էր նաեւ ի անոր ուսուցչական ու քարոզչիկ պաշտօնավարութեան, անոր զբոսով ի կամ խմբագրողի գործունէութեան, սրբազան աշխատանք՝ որ իր կեանքի իսկ արժեք, հուսկ ուրեմն, պայքարներուն ամենագոյնաւորով վերջացած, սահմակցուցիլ ու անուոր պայմաններու մէջ:

Ու կ'ողբայ այժմ ձայն ազգն իր տաղանդաւոր այդ զաւակին աշխատանքներուն ու անգարմանքի կորուստը. կ'ողբայ զայն ձայնատանայց Ս. Եկեղեցին՝ զրկուած ըլլալով իր փառքին ծառայող անգնահատելի ու անկաւար ուժէ մը. կ'ողբայ զայն Սըրբոց Յակոբեանց Առաքելական Սթոլը, որ՝ յանձին անոր՝ իր գործունեայ ու բազմավաստակ զահակաշներէն մին կը կորանցնէ այսպէս անժամանակ: Անհուն վիշտով ու կոկիծով կ'ողբանք զայն, անոր հոգեծին ու սիրաանունդ որդիներս ու Ս. Ուխտիս

որդեգրեալներս մենք, որոնց ներշնչումին աղբիւրն է որ կը ցամքի ահա յանկարծուստ և որոնց կորովին ու եռանդին զսպանակն է որ կը կոտորուի այնքան ողբալիօրէն, չուղափայլ մտասեւեռումներու նայող սիրտերը կարեւոր խոցոտելով:

Հոս, սակայն, սաղիմական այս Մայրապանքին մէջ, պիտի չմոռցուի երբեք այն սէրն ու նուիրումը որով ան փարեցաւ այս հաստատութեան կենդանի պահպանութեան գործին, շարունակելով վարել իր Սրանաշնորհ նախորդին՝ Դուրեան Սրբազանի շունչով հրահրուած թափը, և այն արդիւնքը՝ հոգիի, մտքի ու ձեռքի, զոր նա երեան բերաւ եօթնամեայ սուղ ժամանակի մը մէջ և զոր կը թողու հրիտակ իր ձեռնասուններուն ու իր ձեռնասուններով:

Այս վստահութիւնն է որ երջանիկ պիտի ընէ իր հոգին ու միտքարութիւն տայ իր սգակիրներուն:

ՏԻՐԱՅՐ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Մ Ե Ծ Դ Ա Գ Ա Ղ Ի Ն Ա Ռ Զ Ե Ի

Դազադէն ալ կը խօսիս. եղծած չէ՛ մանն՝ անհասնում Ըսեյիմներդ մեզի Կեանքի գիրքէն այս տեսում:
Քո՛ւն թէ արթուն, մականիդ հետ երբ խաղաղ կը նընջես Սկիզբն ընել փորձելով մեծ երազիդ քու այսպէս:

Սակայն մեր մէջ դուն կ'եռաս, համակ գորով, արթնութիւն, ծոյց ծալով դեռ մեղմագին զաւակներուդ հոգեսուն, Փառքն երազին ու պըսակ, որոնց դուն կեանքդ տուիր, Նուիրումով մը հըսկայ, նուիրումով մ'անձընգիր:

Սէրդ մեր մէջ կը յորդի, կը հրահրի հոգեխաղով, Կուսայ մեզ թափ մը ուժգին ու մեր սրտին ալ կորով. Կը զգանք հիմա թէ ի՞նչպէս մահը կ'ապեց մեզ ամուր Ուխտի ճամբուն սրբազան եւ երազին մեր մահուր:

Մեր ներսիդին քաղցրացար հին օրերու գինոյն պէս, Յիւսակներդ բոլոր կ'արբեցընեն մեզ կարծես. Ու տեսիլով միծ մահուան, կ'ընդառաջենք խորհուրդին, Զաւակներուդ դազադէն պատգամդ այս է վերջին: